

De Rhamno. CAP. CXIX.

RHAMNVS frutex est circa sepes na-
scens, virgas gerens erectas, spinásque
oxyacanthæ modo aculeatas: foliis paruis,
oblongis, suppinguisbus ac mollibus. Præter
hanc altera est candidior: itemque tertia,
nigrioribus latiorib[us]que foliis & quadan-
tenus rubentibus, virgultis quinos ferè cu-
bitos longis: spinosioribus quidem, at mi-
nus firmos rigidosve, minusque acutos acu-
leos habentibus. Fructus est latus, candidus,
tenuis, folliculi propè figura, verticillo simi-
lis. Omnia folia erysipelatis & herpetibus
estficaciter illinuntur. Feruntur & huius ra-
mi ianuis fenestrīsve appositi, veneficorum
maleficia depellere.

De Halsmo. CAP. CXX.

HALIMVS frutex est circa sepimenta
nascens, similis rhamno, subalbidus,
sine spinis, foliis oleæ proximis, sed latiori-
bus ac mollioribus. Nascitur in maritimis
[locis præruptis] ac sepibus. Eius folia ci-
botum gratia olerum modo decoquuntur.
Radix vero drachmæ pondere in aqua mul-
sa pota, conulsa, rupta torminaque miti-
gat, & lactis vberatem præstat.

De Paliuro. CAP. CXXI.

PALIVRVS frutex est vulgo notus, acu-
leatus, solidus, cuius semen pingue & li-

G. j.

ni seminis æmulum reperitur: quod quidem potum, tussi opitulatur, vesicæ calculos comminuit & serpentium morsibus aduersatur. Folia & radix astrictoram vim habet: eorumque decoctum potum aluum fistit, vinas trahit, & contra venena venenatosumque morsus auxiliatur. Radix verò trita & imposita, recentia quævis tubercula & cœdemata discutit.

De Acuta spina. CAP. CXXII.

OXYACANTHA, quam pyrinam nonnulli, alij ptyanthen vocant, arbor est pyrastro similis, at minor & valde spinosa. Fructum profert myrti baccis assimilem, plenum, rubrum, fragilem, nucleo intus præditum: radicem multifidam & profundam. Huius fructus tum potus, tum in cibo sumptus, alii profluuium fluxumque muliebrem fistit. Radix trita & illata, infixa corpori spicula & aculeos extrahit. Perhibetur & radix abortus facere posse, si ter ea venter leniter feriatur aut perungatur.

De Cynosbato. CAP. CXXIII.

RVBM canis alij oxyacantham appellant. Frutex est rubo longè maior, ad arboris magnitudinem accedens. Folia fert multò latiora quam myrtus, robustos verò circa virgulta aculeos, florem candidum, fructum oblongum, oliuæ nucleo similem: qui

qui quidē dū mātūrēscit, fulūps: intus vēd
lanuginosus conspi:ctūr. Fructus arefactus
exempta interiore lanugine (est enim arte-
riæ nōxiatrūm in vino feruefactus & potus,
alium sīstīt.

De Cypro. CAP. CXXIII.

CYPVS arbor est foliis circum virgul-
ta oleæ similibus, sed latioribus, mol-
lioribus & viridiōribus: floribus candidis,
muscosis, odoratis: semine nigro, sambuci
fructui simili. Optima nascitur in Ascalone
& Canopo. Folia astrictioram vim habent:
quare oris ulceribus commanducata me-
dēntur, & illita tum feruidis aliis inflamma-
tionibus, tum etiam carbunculis prosunt.
Eorundem decoctum igni ambustis affun-
ditur. Rufant & capillos trita & illita folia,
quæ in struthij succo maduerint. Flos ex a-
ceto tritus & frōti inductus, capitis dolores
sedat. Cæterū quod ex eo præparatur cy-
prinum vnguentum, odoratum est, ac vim
asciscit excalfaciendi molliendique neruos:
siquidem feruenti natura præditorum me-
dicamentorum misturam recipit.

De Phillyrea. CAP. CXXV.

PHILLYREA arbor est cypri magnitu-
dinem æquans, foliis oleaceis, sed latio-
ribus & nigrioribus, fructu lentisci, nigro,
subdulci & quasi racemato. Locis asperis
G. ij.

nascitur. Huius folia perinde ac oleastri astringunt, propterea que ad ea faciunt quæ astrictionem desiderant, maximèque ad oris vlcera, tum commanducata, tum etiam si decocto ea colluantur. Quin & potum decoctum vrinas menséisque ciet.

De Cisto. CAP. CXXVI.

CISTVS, quem nonnulli cistharon aut cissaron vocant, frutex est petrosis locis nascens, multos emittens ramulos, foliosus, improcerus, folijs rotundis, nigris, hirsutis. Flores masculo, veluti mali punicae: feminæ, albi. Vim habet astrictoriam: ideoque flores triti & ex vino austero bis die poti, dysenteriis conferunt: ipsi verò per se illiti, nomas cohibent, & cum cerato igni ambustis ac vetustis vlceribus medentur.

De Hypocisthis. CAP. CXXVII.

Cisti radicibus adnascitur quiddam mali Punicae cytino simile, quod hypocisthis dicitur: à nonnullis verò robethrum aut cytinus appellatur. Eius pars fulua, altera virēs, quædam etiam candida cernit. Ex ea succus acaciae modo exprimitur. Aliqui tamen ipsam arefactam contulamque macerant & decoquunt, reliquaque ut in Lycio præstant. Vires habet acaciae: verùm aliquantò magis astringit & exiccat. Prodest cœliacis, dylentericis, & sanguinem excreantibus, imò & fluxui

fluxui muliebri , tum pota , tum etiam infusa .

De Ladanis. CAP. CXXVIII.

Est & alterum cisti genus, Ledum à non-nullis appellatum , frutex eodem quo cistus modo nascens, sed longioribus foliis ac nigrioribus , quæ verno tempore quiddā pingue contrahunt. Huius foliorum vis astrigens, eosdem quos cistus effectus præbet. Fit autem ex eo quod ladanum appellatur. Si-quidem cum cisti folia depalcuntur capræ hircique , pinguitudinem conspicuè barbis & femoribus, quoniam viscosa sit, adhærentem excipiunt contrahuntve : quæ depexa colatur , & in offas efformata reponitur. Alij attractis per frutices funiculis , inhærentem iis pinguitudinem deradunt & in offas cogunt. Maximè verò probatur odoratum, subviride, facile mollescens, pingue, arenæ squalorisve expers ac resinolum. Tale autem est, quod in Cypro gignitur. Arabicum verò Lybicūmque, vilius est. Natura ei astringendi , calfacienti , molliendi & vasorum oscula referandi. Vino, myrrhæ & oleo myrtleo admixtum, fluentem capillum colibet: cicatricibus decorem facit, cum viño illitum : aurium doloribus cum hydro-melite aut rosaceo infusum medetur. Suffumigatur & ad secundas ciiciendas : pessis

G. iii.

immistum, vulvæ duritias sanat: denique in medicamenta sedandis doloribus ac tussi dicata, itemque malagmata, utiliter inseritur. Aluum quoque fistit cum vino veterè potum, ac vrinæ præterea ciendæ accommodatum est.

De Ebeno. CAP. CXXIX.

EBENVS optima censemur Æthiopica, nigra, venarum pectinumve expers, cornu elaborato lœuore similis, quæque fracta densa appareat, mordet autem gustu ac leniter astringit. Prunis imposita, cum odore iucundo & citra fumum vritur. Recens vero igni admota, ob pinguitudinem accenditur, & ad cotem trita, subfulua redditur. Est & altera Indica, intercurrentibus lineis praedita, candidis & fuluis, itemque maculis frequentibus: ceterum prior bonitate antecedit. Nonnulli porrò mori aut acanthi ligna, quod consimilia sint, pro ebeno vendunt. Ex eo autem interno scuntur, quod fungosa sint, & in assulas ad purpuram vergentes resoluantur, nihil mordacitatis in gustu, nec suavis odoris in suffitu praescerentia. Vix habet ebenus ea exterendi que pupillis caliginem offundunt: pollet & ad veteres fluxiones ac pustulas. Quod si quis facta ex ea coticula vtatur ad tereda collyria, efficacius medebitur. Ad oculorum medicamenta efficax

ficax quoque redditur, si scobes ramentáve
in vino Chio per diem ac noctē macerata,
diligenterque ad lauorem contrita, in col-
lyria digerantur. Nonnulli ipsa priūs trita
cibro cernunt, ac deinde reliqua eo modo
peragunt. Quidam pro vino aqua vtuntur.
Vritur etiam in fictili nouo, donec in car-
bones redigatur: lauaturque plumbi vsti
modo: itaque præparatum aridis scabrisque
lippitudinibus conducit.

De Rosa. CAP. CXXX.

ROSA refrigerat & astringit: sed sicca
magis astringit. Succum autem è rosis
recentibus exprimi oportet, reselectis nimi-
rum priūs foifice vnguis (sic appellantur
candidæ foliorum partes) ita vt reliquum
in pila prematur teratūque: inde vero ex-
pressus succus in umbra locari debet, dum
spissescat, & ita ad oculorum circumlitiones
recondi. Siccantur etiamnum folia in um-
bra, continuò tamen versata, ne situm mu-
corēme contrahant. Siccaram vero rosa-
rum in vino coctarum expressus liquor fa-
cit ad dolorem capitis, oculorum, aurium,
ginguarum, sedis, recti intestini ac vulvæ,
sive illitus, sive etiam affusus. Eadem citra
expressionem contusæ, mōxque impositæ,
hypochondriorum inflammationibus, sto-
machi ex humiditate nimia solutionibus,

G. jjij.

& erysipelatis cōferunt: iisdem siccis ac tritis femina asperguntur: denique compositionibus quas antheras vocant, & vulnerariis antidotis immiscentur: vruntur & in calliblephara. Porrò flos qui in mediis rosis reperitur, aridus gingiuarum fluxionibus efficaciter inspergitur. Capita verò pota, fluentem aluum & cruentas refectiones sustent.

De Roseis pastillis. CAP. CXXXI.

Pastilli quos rhodidas vocant, hac arte præparantur: Rosarum viridium, quæ nullo antē humore madefactæ extabescere cœperint, drachmæ xl. Indicæ nardi drachmæ x. myrræ drachmæ vj. tritæ digeruntur in pastillos ponderis ternūm obolorum: qui quidem in umbra siccati vase fictili non picato ac probè vndique obturato, reponuntur. Sunt qui costi drachmas ij. adiiciant, & Iridis Illyricæ tantundem, vinum etiam Chium cum melle ammiscentes. Mulieribus monilium vice collo circundati, vsui sunt ad retundendam sudoris graueolentiā. Iisdem etiam tritis vtuntur ad diapasmata, quæ ad sudores coercendos corpori asperguntur, itēmque ad illitiones à balneo: & postquam inaruerint corpori, frigida abluuntur.

De